

**ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะการบังคับบัญชา กับความสำเร็จ
ในงาน และผลสำเร็จในธุรกิจของผู้บริหารธุรกิจก่อสร้าง ในเขต
ภาคเหนือตอนบน**

ชื่อผู้เขียน

นางสาวกานกวรรณ ฤลชาติชัย

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบอิสระ

รองศาสตราจารย์สองครรภ์ เชวน์ศิลป์ ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรณีการ์ ภู่ประเสริฐ กรรมการ
อาจารย์ ดร. ณรงค์ศักดิ์ จันทร์นวล กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ (1) เพื่อศึกษาลักษณะการบังคับบัญชาที่
แตกต่างกันของผู้บริหารธุรกิจก่อสร้างที่มีความสำเร็จในงาน และผลสำเร็จในธุรกิจแตกต่างกัน
(2) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จในงาน และผลสำเร็จในธุรกิจของผู้บริหารในธุรกิจ
ก่อสร้าง (3) เพื่อศึกษาลักษณะการบังคับบัญชาแบบต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์ และสามารถ
พยากรณ์ความสำเร็จในงาน และผลสำเร็จในธุรกิจ

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้มีลักษณะเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ จากกลุ่มตัวอย่างของผู้บริหาร
ธุรกิจก่อสร้างในเขตภาคเหนือตอนบน จำนวน 124 ราย ซึ่งได้มาจากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบ
เจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างและปรับปรุงขึ้น โดยแบ่งออก
เป็น 3 ส่วน คือลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบและข้อมูลเฉพาะทางธุรกิจที่ผู้ตอบปฏิบัติงานอยู่
แบบสอบถามรูปแบบการบังคับบัญชา แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จในงานและผลสำเร็จใน
ธุรกิจ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา การหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว การเปรียบเทียบความ
แตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของ Scheffe' การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ
เพียร์สัน และการวิเคราะห์การทดสอบโดยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบดังนี้

1. ผู้บริหารที่มีลักษณะการบังคับบัญชาแตกต่างกันมีความสำเร็จในงาน และผลสำเร็จในธุรกิจแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ความสำเร็จในงานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสำเร็จในธุรกิจของผู้บริหารธุรกิจ ก่อสร้าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ($r = .67$)
3. ลักษณะการบังคับบัญชาแบบเน้นงาน (9,1) และแบบทึมงาน (9,9) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่าความสำเร็จในงาน ($r = .70$, และ $r = .67$) และผลสำเร็จในธุรกิจ ($r = .50$, และ $r = .57$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และลักษณะการบังคับบัญชาแบบ ประนีประนอม (5,5) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จในงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ 0.05 ($r = .16$) ลักษณะการบังคับบัญชาแบบเน้นคน (1,9) และแบบปล่อยปละละเลย (1,1) มีความสัมพันธ์ทางลบกับค่าความสำเร็จในงาน ($r = .55$, และ $r = .46$) และผลสำเร็จใน ธุรกิจ ($r = .48$, และ $r = .45$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
4. ลักษณะการบังคับบัญชาที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จในงานอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 แบบคือ ลักษณะการบังคับบัญชาแบบเน้นงาน (9,1) แบบ ทึมงาน (9,9) แบบประนีประนอม (5,5) และแบบเน้นคน (1,9) และมีประสิทธิภาพในการ พยากรณ์ ร้อยละ 76 และลักษณะการบังคับบัญชาที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสำเร็จในธุรกิจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 แบบคือ ลักษณะการบังคับบัญชาแบบทึมงาน (9,9) แบบเน้นงาน (9,1) และแบบเน้นคน (1,9) และมีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ ร้อยละ 46.40

Independent Study Title The Relationship Among the Supervisory Styles, Work Success and Business Success of Construction Business Administrators in the Upper Northern Region

Author Miss Kanokwan Kunchartchai

Master of Science Industrial and Organizational Psychology

Exammining Committee

Associate Professor Songkram Chowsilpa	Chairman
Asssistant Professor Kannikar Bhuprasert	Member
Lecturer Dr. Narongsak Chunnuan	Member

Abstract

The purpose of this research were three folds (1) to study the different supervisory styles of construction business administrators who had different work success and different business success, (2) to study the relationship between work success and business success of construction business administrators, and (3) to study the supervisory styles which having correlation and predictability with work success and business success.

A survey research design was used. One hundred and twenty four construction business administrators were selected to complete three questionnaires; demographic data, work success perception questionnaire and business success perception questionnaire. The statistics for data analysis were descriptive statistics, one-way ANOVA, scheffe' s method, Pearson product-moment correlation coefficient and stepwise multiple regression analysis.

The findings were as follows:

1. The administrators who had different supervisory styles showed different work success and business success at .05 level of significance.
2. There was a positive relationship among work success and business success at .01 level of significance. ($r = .67$)
3. The supervisory styles, namely, Produce or perish (9,1) and quality achievement (9,9) positively correlated with work success ($r = .70$, and $r = .67$) and business success ($r = .50$, and $r = .57$) at .01 level of significance. Accommodation and compromise (5,5) positively correlated with work success ($r = .16$) at .05 level of significance. Comfortable and pleasant (1,9) and do-nothing neutrality (1,1) negatively correlated with work success ($r = .55$, and $r = .46$) and business success ($r = .48$, and $r = .45$) at .01 level of significance.
4. The supervisory styles; produce or perish (9,1) quality achievement (9,9) accommodation and compromise (5,5) and comfortable and pleasant (1,9) were significant predictors for work success at .01 level, with 76 percent predictability. The supervisory styles; quality achievement (9,9) produce or perish (9,1) and comfortable and pleasant (1,9) were significant predictors for business success at .01 level, with 46.40 percent predictability.